

تاریخچه

برای اولین بار میشل فارادی (Michael Faraday) دانشمند انگلیسی در قرن ۱۹ میلادی اقدام به مایع سازی گازها، از جمله گاز طبیعی نمود، در سال ۱۸۷۳ میلادی مهندس آلمانی کارل لینده (Karl Von Linde) در قرن ۱۹ میلادی اولین کمپرسور را جهت ماشین سردکننده (نظیر یخچال) ساخت. در ادامه در سال ۱۹۱۲ میلادی، ساخت اولین مجتمع LNG در ویرجینیای غربی آغاز شد و در سال ۱۹۱۷ میلادی به بهره برداری رسید. اولین مجتمع تولید تجاری LNG در سال ۱۹۴۱ میلادی در اوهایو آمریکا شروع به فعالیت نمود. در ژانویه سال ۱۹۵۹ میلادی اولین کشتی تانکر LNG با نام Methane Pioneer به آب انداخته شد. از این زمان به بعد به دلیل مناسب و اقتصادی بودن انتقال گاز طبیعی به شکل LNG، این فناوری به سرعت توسعه یافت، به طوری که در سال ۲۰۰۴ میلادی ۷ درصد از گاز طبیعی از این طریق حمل گردیده است. پروژه های متعدد LNG و ساخت کشتی های حمل آن، به سرعت در حال اجراء می باشند، به نظر می رسد با بهره برداری از این پروژه ها و کشتی های حمل LNG در آینده نزدیک درصد بیشتری از بازار انتقال گاز طبیعی به این روش اختصاص یابد. ارزش حرارتی LNG در حدود ۶۰ درصد سوخت دیزل (Diesel Fuel) می باشد. LNG بعد از تبخیر شدن در ترمینال مقصد به صورت گاز طبیعی قابل استفاده می باشد. اما برخی از ماشین آلات راه سازی، اتوبوس ها و اتومبیل ها امکان استفاده مستقیم از LNG را دارا می باشند. اخیراً امکان استفاده مستقیم از LNG در موتور (توربین) هواپیماهای مختلف نظیر آنتونوف و توپولوف مورد آزمایش قرار گرفته است.

گاز طبیعی چگونه منتقل می شود؟

انتقال گاز طبیعی به دو صورت مستقیم و غیرمستقیم امکان پذیر است. در این قسمت به تشریح

این دو روش و مزایای هر کدام نسبت به دیگری می پردازیم:

الف- روش مستقیم؛ در روش مستقیم، گاز به حالت های مختلف (گاز، مایع و جامد) قابل انتقال می باشد، **حالت اول**، انتقال گاز به صورت فشرده CNG [Compressed Natural Gas] می باشد. در این حالت با

LNG آینده گاز طبیعی

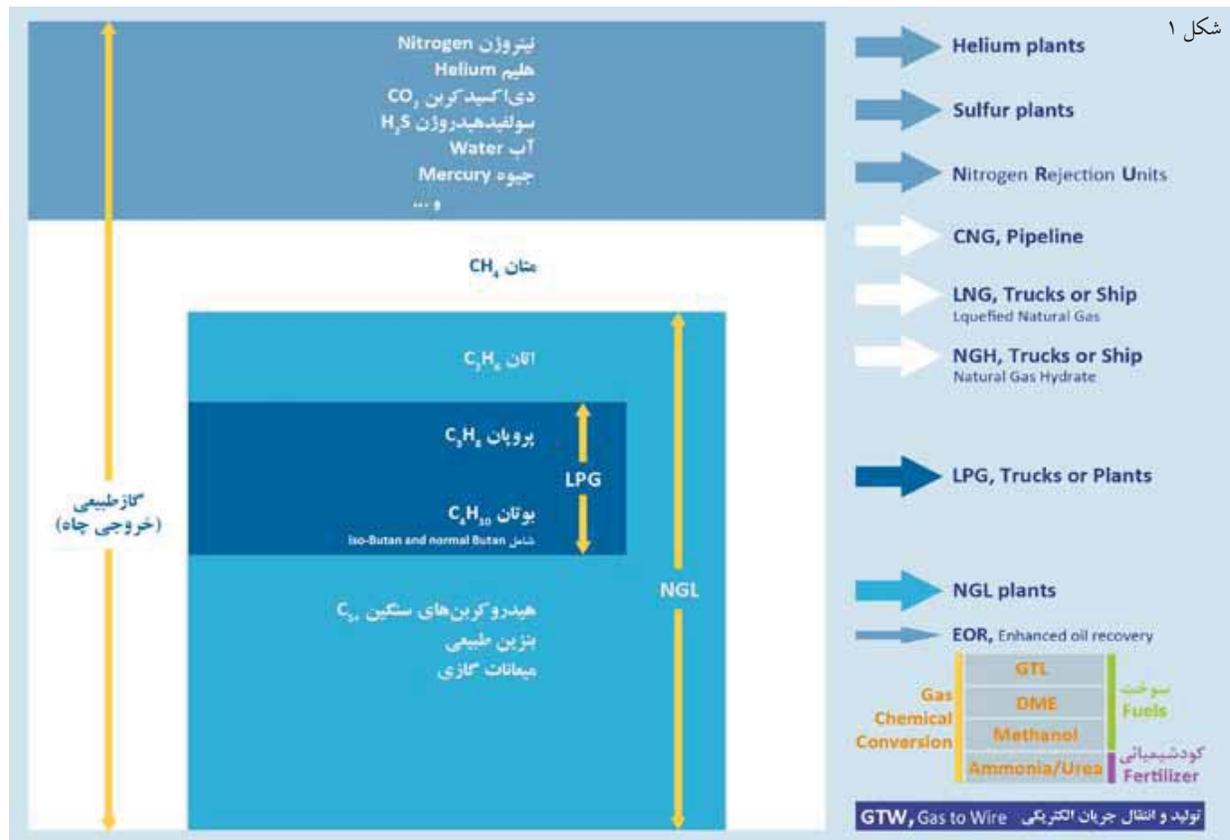
تهیه و تنظیم: تحریریه سفیرامید
بাহمکاری مهندس صدرا

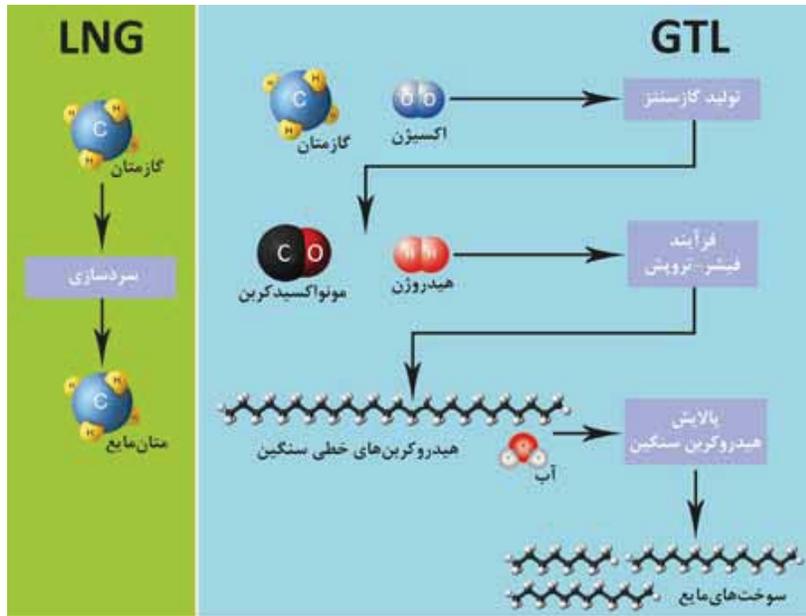
ب- روش غیرمستقیم، گاز طبیعی را در نزدیکی پالایشگاه می‌توان به شکل دیگری از حامل انرژی تبدیل نمود. انرژی الکتریکی و هیدروژن از نوع منابع انرژی‌های ثانویه می‌باشند. این نوع انرژی اغلب به عنوان حامل انرژی مد نظر می‌باشد. در مورد گاز طبیعی در برخی از کشورها به ویژه کشورهایی که فاصله دریا تا نقاط داخلی آنها به بیش از ۲۵۰۰ کیلومتر می‌رسد (نظیر آمریکا)، تبدیل گاز طبیعی به جریان الکتریکی (در نیروگاه) و انتقال جریان الکتریکی اقتصادی‌تر می‌باشد. همچنین انتقال انرژی توسط هیدروژن نیز مد نظر قرار گرفته است. زیرا از یک سو می‌توان با استفاده از گاز طبیعی، هیدروژن تولید نمود و آن را به صورت سوخت مصرف نمود و از سوی دیگر می‌توان از گاز طبیعی در پیل سوختی استفاده نمود. در سال‌های اخیر استفاده از این پیل‌ها برای برخی از مصارف، اقتصادی شده است.

تبدیل شیمیایی گاز طبیعی (Chemical Conversion) روش دیگری برای انتقال گاز طبیعی می‌باشد. از میان روش‌های تبدیل شیمیایی (GTL[Gas to Liquid]، Methanol و DME[Di Methyl Ether] و متانول می‌توانند بازار مصرف سوخت را کاملاً تحت شعاع قرار دهند. GTL به عنوان سوخت هواپیما کارکرد آزمایشی خود را آغاز کرده است و این به عنوان سوخت خودرو نیز از مزیت کافی برخوردار است.

توجه به حداکثر فشار قابل تحمل لوله و تجهیزات، می‌توان حجم گاز را تا حدود ۱/۲۰۰ کاهش داد. **حالت دوم**، انتقال به شکل مایع می‌باشد. مایعات همراه گاز طبیعی (NGL[Natural Gas Liquids] یک نوعی از شکل مایع گاز طبیعی می‌باشد، ترکیب NGL شامل مایعات گازی (هیدروکربن‌های سنگین‌تر از C5، این برش‌ها بنزین طبیعی را تشکیل می‌دهند) + پروپان، بوتان و اتان می‌باشد. نوع دوم؛ به گاز مایع (LPG) معروف است، LPG از گذشته به صورت کپسول جهت مصارف صنعتی و خانگی کاربرد داشته است، گاز مایع متشکل از پروپان و بوتان می‌باشد و ممکن است مقدار بسیار کمی اتان و همچنین پنتان نیز در ترکیب LPG وجود داشته باشد. نسبت پروپان و بوتان در گاز مایع در کشورهای مختلف متفاوت می‌باشد. این ترکیب در زمستان و تابستان نیز متفاوت است، در تابستان میزان بوتان و در زمستان برای تبخیر بهتر و به سوزی میزان پروپان بیشتر می‌باشد. نوع سوم؛ گاز طبیعی مایع شده (LNG[Liquefied Natural Gas] می‌باشد. بخش اصلی ترکیب LNG را متان تشکیل می‌دهد، اگرچه امکان تولید LNG با ترکیب در حد ۱۰۰ درصد متان امکان پذیر است، اما اغلب به همراه متان به میزان کمی اتان، پروپان و ترکیبات سنگین‌تر نیز دیده می‌شود. متان تحت دمای 162°C - و فشار اتمسفر به مایع تبدیل می‌شود. در این حالت حجم متان ۶۰۰ بار کاهش می‌یابد با این کاهش حجم انتقال مایع حاصل شده در مسافت‌های بالای ۲۵۰۰ کیلومتر و تقاضای ۱/۵ تا ۶ میلیارد مترمکعب گاز در سال توسط کشتی اقتصادی می‌باشد. گاهی به دلیل وجود فاصله‌های طولانی دریایی نظیر فاصله قاره آمریکا از قاره‌های دیگر، در عمل امکان احداث خط لوله وجود ندارد و انتقال به صورت LNG توجیه بیشتری دارد. بخش عمده‌ای از بازار LNG از طریق تبخیر Regasification پوشش داده می‌شود، اما برخی از ماشین‌ها امکان مصرف مستقیم این سوخت را دارا می‌باشند.

حالت سوم، تبدیل گاز طبیعی به شکل جامد (هیدرات) می‌باشد، این فرایند با عنوان GTs[Gas to Solid] یا NGH[Natural Gas Hydrate] شناخته می‌شود. در این فرایند، از هیدرات گازی برای ذخیره گاز طبیعی در شبکه بلوری و ۳ بعدی آن استفاده می‌شود. تقریباً هر تن هیدرات، می‌تواند ۱۶۰ متر مکعب گاز (متان، اتان و مقدار کمتری پروپان) را ذخیره نماید. تولید این هیدرات با مخلوط گازی در شرایط ۸۰ to ۱۰۰ bar و دمای 10°C تا ۲ امکان‌پذیر می‌باشد. نگهداری این هیدرات در زمان انتقال نیاز به فشار یا برودت کمتر نسبت به LPG یا LNG دارد و همچنین ایمنی حمل NGH بسیار بالاتر می‌باشد. اما باید دقت داشت که باید هزینه تولید NGH و آب‌زدائی از آن در مقصد را باید به مجموع هزینه‌ها اضافه نمود. شکل ۱، گازها و مواد موجود در گاز طبیعی و شکل‌های مختلف انتقال گاز طبیعی و همچنین موارد استفاده از این گاز و مواد را نشان می‌دهد.

شکل ۳: مقایسه سادگی فرآیند تولید LNG با فرآیند GTL

شکل ۲: سوختن آرام هیدرات

محفظه احتراق تولید مقدار زیادی گاز آلاینده و هدر دادن انرژی می‌باشد. از طرف دیگر برخی از هیدروکربن‌های موجود در NGL دارای ارزش حرارتی بسیار پائین می‌باشند، اما همین هیدروکربن‌ها، خوراک با ارزش و مناسبی برای صنایع پتروشیمی می‌باشند.

LPG دارای دانسیته انرژی بالاتری نسبت به سوخت‌های گازی می‌باشد. با این سوخت می‌توان مسافت بیشتری با مخزن کوچک‌تر نسبت به مخزن CNG طی نمود. سرعت سوختگیری LPG نسبت به CNG بسیار بالاتر می‌باشد، به نحوی که در خودروهای بزرگ زمان سوختگیری حدود ۴ الی ۶ دقیقه می‌باشد (۱۰ الی ۴۰ گالن در دقیقه). در این سوخت، ارزیابی و کنترل ترکیب سوخت با دقت بالایی امکان‌پذیر است.

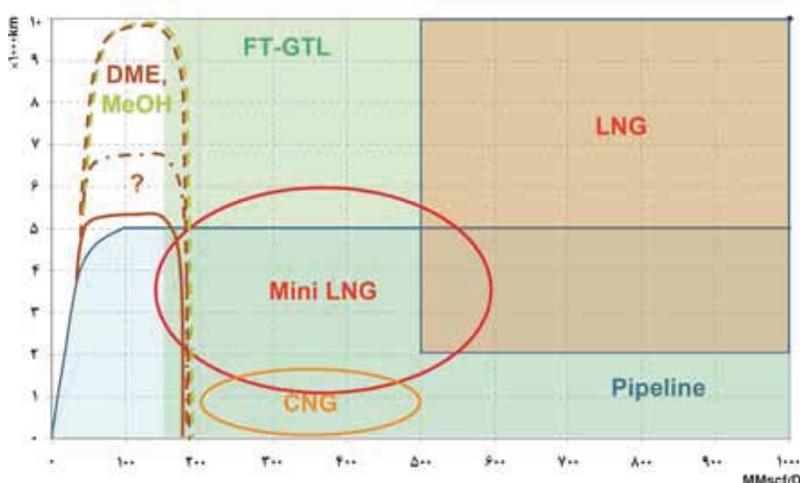
بیش از ۹۵ درصد حجم LNG را گاز متان تشکیل می‌دهد. متان نسبت به پروپان و بوتان دارای ارزش حرارتی پائین‌تری می‌باشد؛ از طرف دیگر مخزن ذخیره آن دارای فناوری بالاتر و هزینه بیشتر می‌باشد. سوخت‌گیری LNG نسبت به CNG و LPG مشکل‌تری می‌باشد (شیلنگ و تجهیزات انتقال باید به میزان کافی سرد شوند تا LNG تبخیر نشود) اما با همه این مسائل استفاده از LNG به عنوان سوخت ماشین‌آلات سنگین شروع شده و به تدریج شاهد استفاده از این سوخت در خودروهای سبک می‌باشیم.

شکل جامد گاز طبیعی NGH هنوز به صورت جدی به عنوان یک حامل اقتصادی مورد استفاده واقع نشده است و استفاده مستقیم به عنوان سوخت نیز مطرح نمی‌باشد، اما با توجه به ایمنی بسیار بالای آن و عدم امکان انفجار

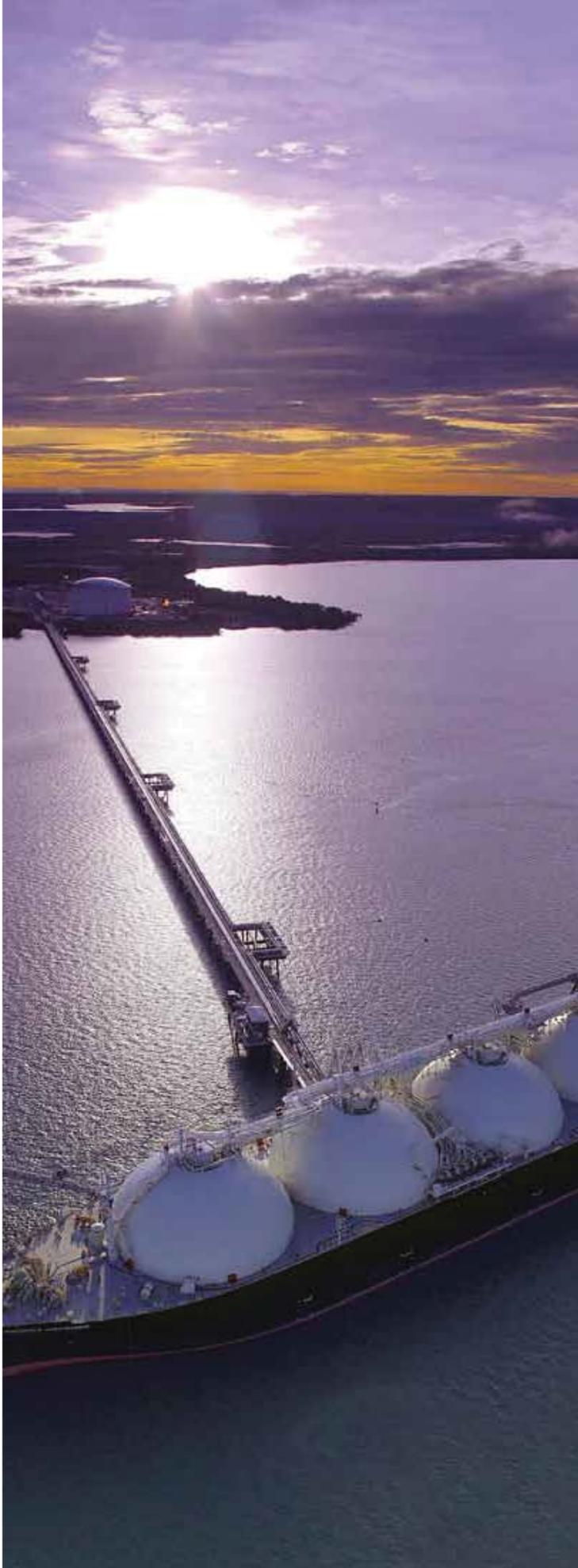
استفاده آزمایشی از DME نیز در نیروگاه‌های برق آغاز شده و متانول در کنار اتانول نیز کاندیدای جایگزین شدن به جای سوخت خودروها می‌باشد و در بازار آمریکا در حال گسترش می‌باشد. حسن استفاده از سوخت‌های اشاره شده، حجم پائین، ارزش حرارتی بالا و پاک بودن و تولید گازهای آلاینده کمتر، آینده بسیار خوبی را برای این سوخت‌ها ترسیم کرده است. در روش تبدیل شیمیایی، آمونیاک و اوره/Ammonia Urea نیز مطرح می‌باشند. این دو محصول اگرچه سوخت محسوب نمی‌شوند، اما موادی با ارزش افزوده بالاتر نسبت به ارزش سوختی گاز طبیعی می‌باشند.

کدام حالت از گاز طبیعی بهتر است؟

پاسخ به این سوال مانند پاسخ به این سوال است که آب بهتر است یا هوا؟ واضح است که این سوال پاسخ مشخصی ندارد؛ در مورد حالت‌های گاز طبیعی نیز پاسخ به همین شکل می‌باشد. در واقع نوع حالت گاز طبیعی بستگی به شرایط و کاربرد آن دارد. NGL به عنوان خوراک مجتمع‌های پتروشیمی یا پالایشگاه‌ها استفاده می‌گردد. NGL مناسب مصرف خانگی، صنعتی یا سوخت خودرو نمی‌باشد؛ زیرا که این مایع دربرگیرنده محدوده وسیعی از هیدروکربن‌های مایع می‌باشد. در این محدوده وسیع هر هیدروکربن دارای ارزش حرارتی متفاوتی نسبت به هیدروکربن دیگری می‌باشد. سوختن این مایع مشابه سوختن ترکیبی از بنزین، نفت کوره، گازوئیل و ... می‌باشد. اگرچه این ۳ سوخت اشاره شده هر کدام در کاربرد مناسب خود، سوخت مناسبی محسوب می‌گردند، اما نتیجه سوختن آنها در یک

شکل ۴: مقایسه انواع روش‌های انتقال با توجه به مسافت و حجم گاز

هیدرات، می‌توان پیش‌بینی کرد استفاده از آن به تدریج گسترش یابد. استفاده از شکل‌های تغییر یافته شیمیایی نظیر GTL، DME و متانول از گذشته شروع شده و به سرعت در حال گسترش می‌باشد. شکل ۴، اقتصادی بودن روش‌های مختلف را برحسب فاصله پالایشگاه تا بازار مصرف و همچنین حجم تقاضا نشان می‌دهد. در این شکل مشاهده می‌نمائید که هر کدام از روش‌های انتقال در یک بازه مشخص از حجم و فاصله، بر روش دیگر مزیت دارد و در برخی ناحیه‌ها نیز همپوشانی دارند. شرکت‌های ملی و بین‌المللی فعال در زمینه گاز اغلب علاوه بر بررسی مزایای فنی، هزینه‌های اجرای این طرح و طرح‌های توسعه، نگاهی ویژه به منافع ملی و شرایط سیاسی نیز دارند. گاهی اهمیت اقتصادی یک طرح انتقال گاز می‌تواند با اهمیت سیاسی برابری کند.

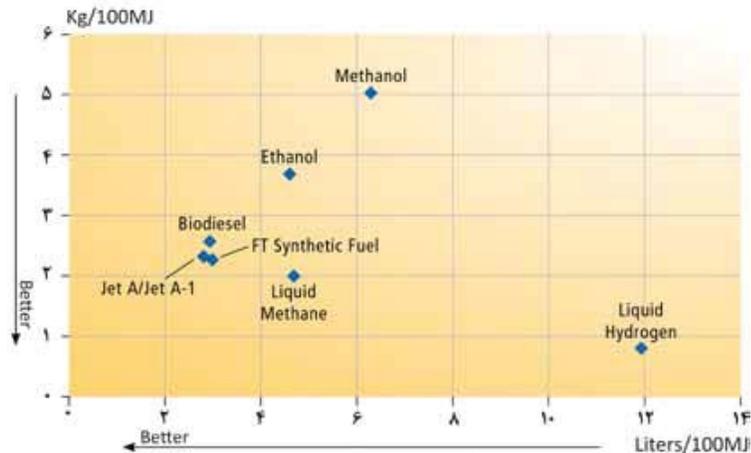
مقایسه ارزش سوخت

انرژی ویژه سوخت و چگالی سوخت، دو پارامتر با اهمیت در انتخاب سوخت، می‌باشد. پارامتر اول میزان انرژی قابل آزادسازی از هر کیلوگرم سوخت را نشان می‌دهد و بالا بودن عدد آن نشان‌دهنده ارزش حرارتی بهتر سوخت در واحد وزن می‌باشد. عدد دوم نشان‌دهنده انرژی سوخت در واحد حجم می‌باشد. واضح است سوختی بهتر است که در واحد وزن و حجم کمتر، دارای ارزش سوختی بالاتری باشد. در برخی از کاربردها نظیر خودروها و هواپیماها، این مسئله کاملاً جدی است، اما در برخی از کاربردها نظیر سوخت دیزل یا توربوژنراتورها، ارزش حرارتی در واحد وزن و چگالی سوخت به نسبت اهمیت کمتری دارد.

ردیف	نوع سوخت	Specific Energy MJ/kg	Energy Density MJ/l
۱	سوخت جت	۴۲/۲	۳۴/۹
۲	بنزین	۴۶/۰۸	۳۴/۲
۳	سوخت دیزل	۴۵/۳۶	۳۸/۱۶
۴	کروسین	۵۰	۵۰
۵	GTL	۴۴/۲	۳۳/۶
۶	CNG @ 200bar	۵۰	۸/۲۸
۷	LPG	۴۶	۲۴/۵۷
۸	LNG	۵۰	۲۱/۲
۹	هیدروژن مایع	۱۲۰	۸/۴
۱۰	متانول	۱۹/۹	۱۵/۹
۱۱	اتانول	۲۷/۲	۲۱/۶
۱۲	بیودیزل	۳۸/۹	۳۳/۹
۱۳	ذغال سنگ	۲۹/۵۲	۲۷/۳۶
۱۴	چوب	۱۵/۱۲	۱۰/۸
۱۵	باتری لیتیوم-یون	۱/۹۸	۶/۰۸

جدول ۱

جدول ۱ برای ۱۵ سوخت مختلف، مقایسه ارزش سوختی و چگالی انرژی را نشان می‌دهد. با بررسی مقادیر ارائه شده، مشاهده می‌کنیم ارزش سوختی CNG و LPG بسیار خوب و در حد بنزین و سوخت‌های دیزل می‌باشد، اما چگالی انرژی این سوخت‌ها در CNG خیلی پایین‌تر از بنزین و در LPG و LNG

شکل ۵: مقایسه انواع سوخت

آلاینده ناشی از سوختن LNG بسیار کم می‌باشد و همچنین قیمت آن هم از بنزین و سوخت جت کمتر می‌باشد. بنابراین به نظر می‌رسد در آینده نزدیک LNG بخش قابل توجهی از بازار انرژی را بدست آورد. برای بررسی بهتر وضعیت LNG در ادامه بحث به نحوه تولید و هزینه‌های تولید LNG می‌پردازیم. شکل ۶، مراحل مختلف تولید، انتقال و ذخیره LNG در مقصد را نشان می‌دهد. در این شکل به طور تقریبی، هزینه هر مرحله نیز نشان داده شده است.

تولید و مصرف LNG

گاز طبیعی پس از خروج از دهانه چاه وارد جداکننده‌های ابتدائی می‌شود. پس از آن گاز طبیعی، که مقادری زیادی آب و املاح مختلف را به همراه خود دارد، وارد جداکننده ۳ فاز نظیر Slug Catcher می‌شود. در این مرحله فاز گاز از فازهای آب و هیدروکربن‌های مایع جدا می‌شود. هیدروکربن‌های

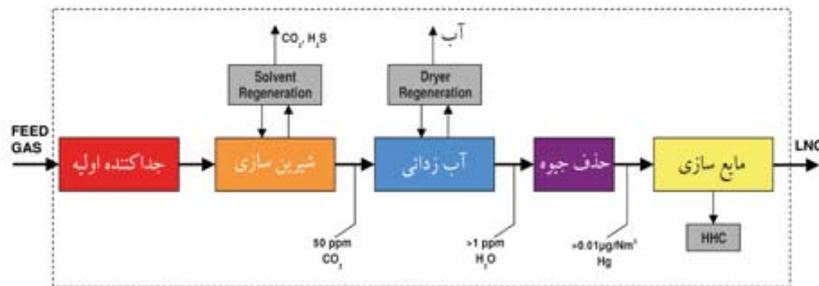
حدود ۶۰ درصد بنزین می‌باشد. از سوی دیگر علاوه بر اینکه دارای ارزش سوختی نزدیک به بنزین و سوخت جت می‌باشد، چگالی انرژی آن نیز در حد بنزین است. بنابراین استفاده از GTL به جای بنزین کاملاً توجیه دارد. از طرف دیگر GTL گازهای آلاینده کمتری تولید می‌کند. در حال حاضر استفاده از GTL به عنوان سوخت هواپیما در حال آزمایش است و سازمان هواپیمائی کشوری، اجازه داده در هواپیماهای ۴ موتور، به ۲ موتور آن به صورت آزمایشی از GTL استفاده شود. با نگاه مجدد به جدول ۱ می‌بینیم. متانول هم دارای ارزش سوختی پائین تر و هم چگالی انرژی آن از سوخت دیزل و بنزین کمتر می‌باشد؛ به همین دلیل استفاده از اتانول که دارای وضعیت بهتری است توجیه بیشتری دارد. در جدول ۱ ارزش و چگالی انرژی لیتیوم یون را در برابر سوخت‌های فسیلی و غیرفسیلی مشاهده می‌نمائید. اگرچه در حال حاضر باتری‌ها و پیل‌های سوختی، قدرت رقابت با سوخت‌ها را ندارند، اما در آینده نزدیک وضعیت اینچنین نخواهد بود.

شکل ۵، مقایسه چند سوخت مختلف توسط شرکت شورون Chevron را نشان می‌دهد. این شرکت سرمایه‌گذاری زیادی برای بدست آوردن سوخت جایگزین سوخت‌های فسیلی برای هواپیماها نموده است. برای مصرف سوخت در هواپیما، هم چگالی انرژی و هم انرژی ویژه سوخت اهمیت دارند.

تا اینجا وضعیت انواع فرآورده‌های پالایشگاهی گاز طبیعی را بررسی کردیم و مشاهده کردیم که LNG دارای وضعیت مناسبی از نظر ارزش سوختی می‌باشد. از طرف دیگر میزان گازهای

شکل ۶

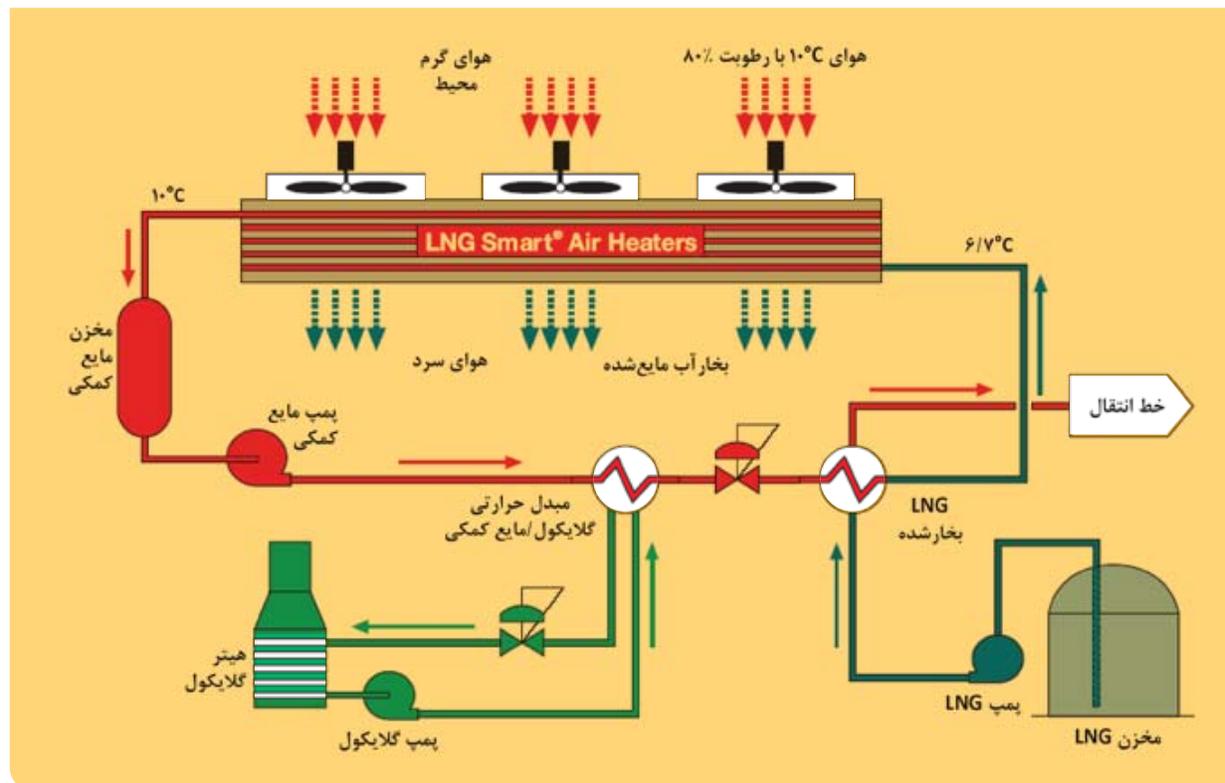

شکل ۷: پالایش و مایع سازی گاز طبیعی

توسعه تاسیسات ورودی (ترمینال ورودی) و واحد تبخیرسازی LNG می‌باشند. آنچه که بیش از همه مد نظر این شرکت‌ها می‌باشد، این است که آنها به دنبال ساخت تاسیساتی هستند که با صرف انرژی کم و ایمنی بالا بتواند میزان تقاضای گاز را پاسخگو باشند. شکل ۸، نشان‌دهنده یکی از این فناوری‌ها است که توسط Mustang Engineering به نام Smart LNG[®] ارائه شده است. این فناوری علاوه بر بخش تبخیر LNG شامل فناوری مایع‌سازی، ذخیره‌سازی افقی نیز می‌باشد، که می‌توان از آن در تاسیسات مبداء استفاده نمود. شکل ۸ به خوبی نشان می‌دهد، که فرایند تبخیر کردن LNG تنها توسط یک دستگاه مبدل حرارتی انجام می‌شود. آنچه که در سیستم‌های تبخیر اهمیت دارد، انتقال سرمای موجود در گاز مایع می‌باشد.

سال‌های اخیر تقاضا برای LNG بسیار بالا رفته است؛ به همین دلیل در حال حاضر پروژه‌های متعددی در خاورمیانه، آفریقا، شرق دور، آمریکا و اروپا در حال انجام می‌باشند. به واسطه ارزش افزوده و درآمد پروژه‌های LNG، واحدهای تحقیق و توسعه شرکت‌های بزرگ نفتی و برخی از شرکت‌های تازه وارد، با برنامه‌ریزی فشرده به دنبال راه‌حلی برای کاهش هزینه‌های مایع‌سازی و همچنین حمل LNG می‌باشند. از طرف دیگر، علیرغم آنکه شرکت‌های فعال در حوزه LNG به دنبال استفاده مستقیم از LNG به صورت مایع می‌باشند، اما در حال حاضر بخش قابل توجهی از LNG به صورت تبخیر مجدد Regasification به مصرف می‌رسد. بنابراین یکی از برنامه‌های شرکت‌های فعال در این حوزه، ساخت و

مایع تحت عنوان میعانات (Condensate) گازی از فرآورده‌های با ارزش گاز طبیعی محسوب می‌گردند. این میعانات پس از جداسازی و پالایش، در مخازن سقف شناور مخصوص ذخیره شده و برای ادامه فرآورش به واحدهای دیگر یا مجتمع‌های پتروشیمی ارسال می‌شوند. گاز جدا شده از میعانات، اغلب به میزان قابل توجهی CO_2 و H_2S همراه خود دارد. به این گاز در اصطلاح گاز ترش Sour gas می‌گویند. در مرحله بعد، در واحد شیرین‌سازی، گازهای یاد شده از گاز طبیعی جدا می‌شوند. در مرحله بعد آب همراه گاز طبیعی نیز از آن جدا می‌شود. اغلب در همین واحد، جیوه نیز جدا می‌گردد. با جدا شدن میعانات گازی و مواد زائد، بخش اصلی گاز فرایند را متان، اتان، پروپان و بوتان تشکیل می‌دهند. اتان، که کاربرد فراوانی در صنایع پتروشیمی دارد در این مرحله از گاز فرایند جدا می‌گردد و در ادامه پروپان و بوتان نیز از فرایند جدا شده و در مخازن LPG ذخیره می‌گردند. بیش از ۹۵ درصد از حجم گاز باقی‌مانده را متان تشکیل می‌دهد. در این مرحله می‌توان گاز را متراکم کرد و از طریق خط لوله منتقل و به فروش رساند، یا با مایع‌سازی از طریق سرد نمودن گاز متان، LNG تولید نمود. این مایع در مخازن ویژه ذخیره و از طریق کشتی‌های تانکر یا تانکرهای جاده‌ای به مقصد حمل می‌شود. در

شکل ۸: تبخیر LNG و ارسال آن به خط انتقال

واحدهای کوچک جهت حذف CO_2 و H_2S نیز در مجموعه پیشنهادی ارائه می نمایند، در این صورت می توان از miniLNG برای بازیافت گازفلر در نزدیکی چاه های نفت، صنایع پتروشیمی و پالایشگاه های گازی نیز با بازده مناسب استفاده نمود.

microLNG چیست؟

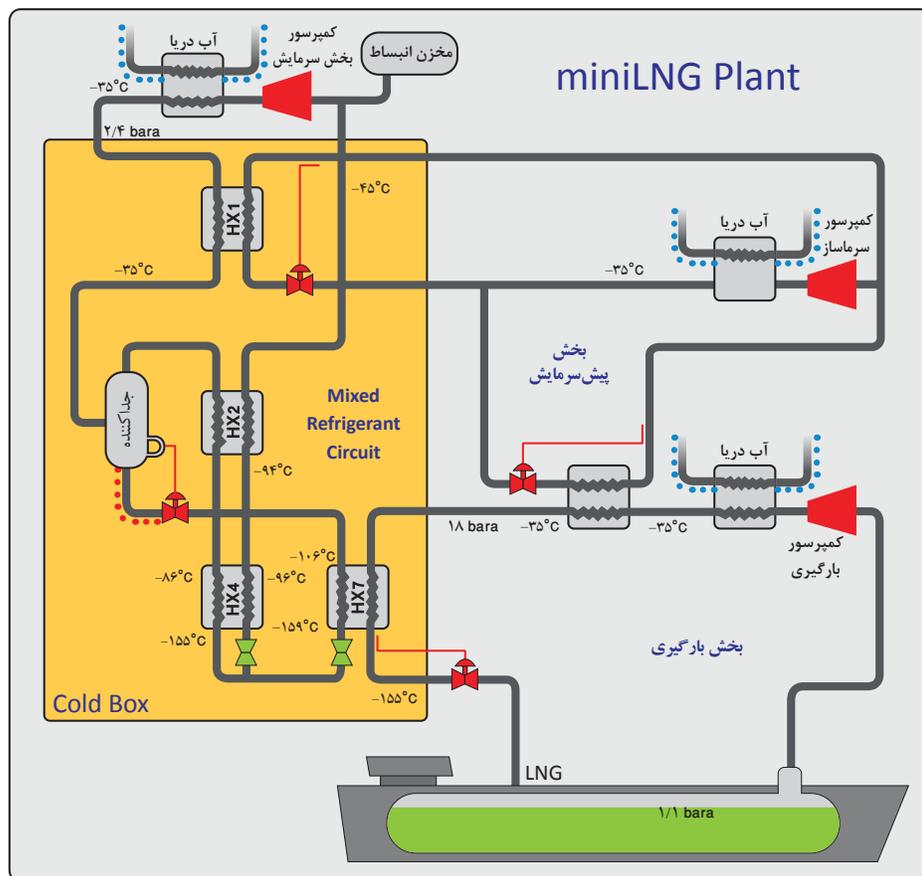
گسترش استفاده از LNG به خودروهای سنگین راه سازی، دیزل و توربوژنراتورها و تاسیسات ساختمان های بزرگ، اتوبوس ها، کامیون ها و خودروهای سبک نیاز به احداث ایستگاه های بسیار کوچک را مطرح نموده است. میزان گاز مایع مصرفی ماشین آلات راه سازی از حداقل تولید یک واحد miniLNG بسیار کمتر می باشد. برای پاسخ به این تقاضا برخی از سازندگان تجهیزات گاز مایع، ایستگاه های microLNG را طراحی و معرفی نموده اند. این ایستگاه ها به صورت ثابت یا قابل حمل و انتقال Mobile station ساخته شده و از آنها استفاده می شود. این ایستگاه ها به میزان مصرف محلی می توانند LNG تولید نمایند. از این ایستگاه ها همچنین می توان در بحث بازیافت گازهای فلر نیز استفاده نمود. به دلیلی کاربرد شهری و صنعتی در ابعاد کوچک برخی از سازندگان، ایستگاه هایی مبتنی بر سیستم LCNG را ارائه نموده اند که در آنها همزمان علاوه بر امکان ارائه سوخت مایع (LNG) امکان ارائه CNG را نیز دارا می باشند.

زیرا از یک طرف انتقال این حجم زیاد از برودت به محیط امکان پذیر نمی باشد و از سوی دیگر این انتقال این حجم از برودت، مشکلات خاص زیست محیطی را ایجاد خواهد نمود. مسئله مهم دیگر این است که آیا می توان به جای اتلاف این حجم زیاد از انرژی گرمایی (برودتی) از آن استفاده نمود. علاوه بر شرکت مهندسی ماستانگ که به آن اشاره کردیم، شرکت های APCI, Black & Veatch, Linde و همچنین شرکت های بزرگ نفتی Statoi, Shell و ConocoPhillips نیز هر کدام روش های مناسبی برای تبخیر LNG ارائه نمودند. برخی روش ها نظیر روش ارائه شده توسط شرکت Kobelco ژاپن، از تبادل حرارتی ساده با هوا و آب دریا استفاده می کند و در فناوری دیگر روش LNG Smart® Air Vaporization توسط ماستونگ پیشنهاد شده که دارای قابلیت های فنی بالاتری می باشد. حوزه فناوری مایع سازی و تبخیر LNG بسیار متنوع، جذاب و در حال توسعه می باشد. به همین دلیل سعی خواهیم کرد در شماره های بعد نشریه، مطالب کامل تر و شامل اطلاعات فنی و فناوری های جدید در زمینه مایع سازی، ذخیره سازی، حمل زمینی و دریایی، تبخیر و تبدیل نمودن به گاز، شبکه توزیع محلی و ایستگاه های (پمپ فروش) کوچک فروش مستقیم LNG و همچنین موتورهای LNG سوز، ارائه کنیم.

miniLNG چیست؟

ساخت تاسیسات مایع سازی گاز طبیعی دارای هزینه بالا و زمان ساخت طولانی می باشد. در برخی از موارد، ذخیره نهائی مخزن یا دبی گاز قابل استحصال، مناسب احداث تاسیسات نرمال LNG نمی باشد. به همین دلیل ما غالباً شاهد هستیم که گاز همراه نفت در فلرها می سوزد. تعدادی از سازندگان تجهیزات LNG نظیر شرکت Hangzhou FORTUNE Group اقدام به طراحی ایستگاه های کوچک تولید LNG نموده اند. این ایستگاه ها از تجهیزات قابل جابجایی ساخته شده اند و در کمترین زمان نصب می شوند. لذا علاوه بر هزینه پائین ساخت، به دلیل امکان جابجایی آنها در صورت اتمام ذخیره گاز مصرفی، می توان این ایستگاه را به محل دیگری منتقل و بهره برداری را به سرعت در مکان جدید شروع نمود. البته هدف اصلی از طراحی این واحدهای کوچک، جابجایی آنها نیست، بلکه هدف اصلی همان پائین بودن دبی گاز یا ذخیره مخزن گاز می باشد. از دیگر اهداف miniLNG زمان کوتاه طراحی، ساخت و بهره برداری از این نوع واحد فرایندی می باشد. شکل ۹، فرایند یکی از این تاسیسات را نشان می دهد. همانگونه که در این شکل مشاهده می نمائید این فرایند شامل پیش سرمایش، سرمایش نهائی (مایع سازی) و بارگیری می باشد و فرض شده است که این Plant، گاز دریافتی خود را به صورت پالایش شده دریافت می کند. برخی از سازندگان miniLNG از

شکل ۹: مایع سازی گاز طبیعی در miniLNG Plant

- منابع:
- 1: Handbook of natural gas Transmission and Processing Saeid Mokhtab, William A. Poe, James G. Speight
 - 2: LNG Smart® Technologies paper by Mustang company
 - 3: LNG journal
 - 4: Technip LNG technology paper
 - 4: BP LNG technology paper
 - 5: LNG Technology Dr. S. Madhavan Global Director, Plant Services Kellogg Brown & Root (KBR), Inc. Houston, TX, USA